

Милена Реџић Симић

Наставница српског језика и књижевности

Рођена је 2. априла 1991. године у Приштини. Завршила је основне и мастер студије на катедри за Српски језик и књижевност Филозофског факултета у Косовској Митровици.

Члан је друштва за српски језик „Старо Косово” и CASA савета, у којем има важну улогу у борби за очувањем српског језика и лингвистичког богатства косовских Срба. Ради и на очувању нематеријалног културног наслеђа. Воли све што култура и традиција са собом носе, тако да је 15 година била члан КУД-а „Цветко Грбић”.

Написала је научну монографију „Именослови српских писаца са Косова и Метохије” у коауторству са проф. др Голубом Јашовићем и Емилијом Реџић.

Рад у „Сави” доживљава као излаз из енклаве. У овој школи не постоје границе за ширење љубави и знања о српском језику, култури и традицији. Била је у страху да неће имати коме да преноси љубав и знање о српском језику, а сада то чини на свим континентима.

Пре само месец дана на свет је донела још једну девојчицу, која ју је на кратко одвојила од њених миљеника (ученика), и тако је њена старија ћерка добила друштво. Милена је четврта ћерка (самим тим и мезимица у својој породици) и свесна је благодети коју носе сестре.

Одувек окружена децом, знала је да ће управо то бити њен животни позив. Воли да ствара атмосферу у којој ће се деца осећати пријатно, сигурно и прихваћено. Најпоноснија је на узајамну љубав која се брзо рађа између ње и њених ученика.

Помало жали што је рођена на планини. Не воли снег, ни скијање. Чак ни пролеће, иако је тада рођена – 17. и 24. март датуми су великих страдања у њеном окружењу, која трају и дан-данас, преко двадесет година. Њено годишње доба је лето. Ужива на сунцу и на мору. Део живота провела је у Црној Гори, па је то можда разлог њене чежње за топлијим крајевима.

Волела би да може да путује, али је из више разлога спречена у томе. Док испија кафу гледајући у планину, за коју ипак мора рећи да је најлепша на свету, ствара слике у глави свих места која би желела да обиђе, а некада ће у будућности сигурно и остварити те снове – за сада су ту различите књиге које надокнађују путовања.

Аристотел је рекао: „Кад смо будни, сви имамо исти свет, а кад сањамо, свако свој”. Не зна да ли је ова реченица довољно оправдање за то колико она воли да спава. Одувек је била ноћна птица и све обавезе, које је било могуће, завршавала је ноћу, али је зато јутро доба дана када она има само свој свет.

Захваљујући непрестаном раду на себи и снажној подршци супруга, успева да оствари све своје пословне циљеве. Иако је посвећена послу, Милена је осећајна особа која је веома наклоњена својој породици и пријатељима. Највећа љубав су јој ћерке и старије сестре које су јој, поред родитеља, увек биле главни ослонац у животу.